

БЪЛГРАДСКИЯТЪ СИНАКСАРЪ.

Въ тоя синаксаръ е помѣстена една доволно замѣчательна статья, която носи слѣдующето заглавие: «Въ тѣжде день (12. Януария) страсть святыхъ Маноуила, Геѡргіа, льва и еже снї отъ безбожны Българь избїенны въ царство Льва Арменьскаго.» Сществуващѣ още нѣколко рѣкописни памѣтника, въ които е помѣстена тая статья, но тие сѣ много по нови отъ «Българскїятъ Синаксаръ.» Въ «Троицосергиевската» лавра са намира рѣкописъ, подъ № 15, който сѣдържа книгата на Ивана Лествичника и въ който сѣ прибавени още нѣколко статїи (отъ XVI в.), мѣжду които е помѣстено и горекананното сказанїе. Това сказанїе носи слѣдующето заглавїе: «Въ недѣлю ꙗ поста написанїе. ѡ избїенныхъ в' българѣхъ христїанъ, въ святыхъ посты за мѣс' неяденїе. Мѣ (глава). Захваща са: „Братїе и ѡтци, всеи заповѣди хоѡжъ вамъ отъ сказанїя нѣкоего повѣдати.“ Тоя разсказъ е преведенъ отъ грѣцки. Вжобще са мисли, че той привадѣжи на Теодора Студита. Но между сказанїето на Тодора Студита и сказанїето въ Българскїятъ синаксаръ сществува голѣмо различїе. Въ рѣкописътъ на Троицосергиевската лавра това сказанїе е темно, многорѣчиво и не сѣдържа въ себѣ си такива исторически факти, каквито сѣдържа, напримѣръ, сказанїето на „Българскїятъ синаксаръ.“ Ние мислиме даже, че между тие сказанїя не сществува нищо общо.

Въ царство Льва нже отъ Арменїхъ Крѣгомъ Българскїимъ князъ съ людьми многими, шѣдъ въ ѡдринъ градъ Фрѣжскїи (въ другъ едиць списакъ